

Контракт – це різновид комерційної документації, який передбачає договірні умови на постачання товару (надання послуг, виконання робіт тощо), узгоджений і підписаний сторонами (імпортером та експортером).

Контракт укладається письмово за установленою формою, часто на відповідних спеціальних бланках із внесенням до них основної інформації. Рідше контракти можуть передаватись телексом, що значно спрощує процес укладання зовнішньоекономічних угод між сторонами. Але документування в такий спосіб можливо лише тоді, коли зовнішньоторговельні угоди є невеликими за обсягом.

Усі типи документів щодо здійснення зовнішньоекономічних зв'язків укладаються відповідно до міжнародних стандартів та згідно з мовними нормами сучасної української літературної мови (лексичних, граматичних, стилістичних).

*Науковий керівник: Стороженко Л.Г.,
канд. філол. наук, доцент*

УДК 81'38:003.074(094.2) (043.2)

Ніколаєва Д.С.

Національний авіаційний університет, Київ

ОФОРМЛЕННЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНИХ УГОД: ЛІНГВІСТИЧНИЙ АСПЕКТ

Вагому роль в економічному житті будь-якої держави займає зовнішньоекономічна діяльність – необхідна складова сучасного світу, багатогранна і, безумовно, корисна. І як будь-яке діяння вона підлягає регулюванню, регламентованому документацією.

Основним видом ділових паперів зовнішньоекономічної діяльності є договір/контракт. Це матеріально опрацьована угода двох чи більше суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності та їхніх іноземних контрагентів, орієнтована на встановлення, зміну або припинення їхніх взаємних прав та обов'язків у зовнішньоекономічній діяльності.

Звичайно, важливе значення в оформленні зовнішньоекономічних угодах відіграє мова, як засіб міжнародних відносин та інструмент закріплення волевиявлення сторін. Зовнішньоекономічним контрактом, по суті, є домовленість, що впорядковує обов'язки і права між іноземним контрагентом та суб'єктом господарювання України.

Проблема вибору мови зовнішньоекономічного договору є досить складною через те, що його роз'яснення буде здійснюватися виходячи з особливостей мови, яка визначена в договорі основною.

Згідно з законом України «Про зовнішньоекономічну діяльність» договір суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності з іноземним контрагентом має укладатися українською мовою та мовою іншої сторони. У результаті, зовнішньоекономічний контракт постає як полімовний текст.

Для того щоб максимально досягти консенсусу та сформувавши доступно договір, вироблено низку способів на перевагу вибору мови. Так, крім обов'язкової української, угода може укладатися мовою контрагента, мовою перемовин або мовою інших документів, які беруться до уваги при укладанні договору.

Мовний бар'єр є не стільки лінгвістичним, скільки етнічним питанням, точніше, «лінгво-етнічним». Щоб досягти та формально закріпити домовленості між сторонами, необхідно чітко розуміти положення контракту, які сформульовані специфічною лінгвістичною термінологією, виробленою мовним вживанням як відображенням культури і правом, як проявом та відображенням такої культури, що знаходиться під впливом внутрішніх і зовнішніх чинників. Зазвичай для подолання бар'єру використовують мовне посередництво, а саме переклад, реферування, анотування, переказ та складання інформаційних довідок.

Таким чином, згідно з чинним українським законодавством щодо зовнішньоекономічної діяльності та мовної політики, зовнішньоекономічний контракт суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності України з іноземною стороною повинен укладатися двома мовами – українською та мовою іншої сторони. Однак питання все ж залишається актуальним, оскільки навряд чи вдасться у найближчий час запровадити єдину мову міжнародного «економічного» спілкування.

*Науковий керівник: Стороженко Л.Г.,
канд. філол. наук, доцент*

УДК 004.422:008 (043.2)

Шеремета О.О.

*Національний університет
«Кієво-Могилянська академія», Київ*

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОСТОРІ КУЛЬТУРИ

Із початком XXI ст. у культурі дедалі частіше спостерігаються процеси, які науковці називають «третьою фазою», або «третьою історичною революцією». Розвиток людства ділиться на закономірні ступені: доіндустріальне, індустріальне та інформаційне постіндустріальне суспільство.

Зміни, які відбулися у розвитку ІТ у кінці XX ст., можна назвати революційними. Безпрецедентним був їх вплив на розвиток людства у